

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa (...) Centrum Filmowego
przeciwko T. J.

o wydanie nieruchomości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 września 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20 grudnia 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną

Uzasadnienie

Wprawdzie kwestia wartości przedmiotu sporu była rozważana w sprawie, ale w rozważaniach tych pominięto, że z dniem 2 marca 2006 r. wszedł w życie przepis art. 23² k.p.c. (dodany przez art. 126 pkt 2 ustawy z dnia 28 listopada 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Od wskazanej daty wartość przedmiotu sporu, nawet w wówczas już toczących się sprawach o wydanie nieruchomości posiadanej bez tytułu prawnego albo na podstawie tytułu innego niż najem lub dzierżawa, jest zatem określana na podstawie art. 23² k.p.c., mimo że w zasadzie wartość przedmiotu sporu oznaczona w pozwie i nie poddana sprawdzeniu przez sąd wiąże w toku całego postępowania w sprawie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2007 r., I CZ 117/07, OSNC-ZD 2008 B, poz.51). Ustalenie wartości przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną wniesioną przez pozwaną powinno zatem nastąpić przy uwzględnieniu art. 23² k.p.c.

Jak wynika z umowy dzierżawy nieruchomości zawartej przez strony w dniu 24 października 2003 r. ustalony nią czynsz za roczny czas trwania dzierżawy wynosił 2.000,00 zł + VAT. Uwzględniając nawet możliwość znacznego podwyższenia czynszu gdyby nieruchomość była dzierżawiona w okresie późniejszym, czynsz ten za okres trzech miesięcy nie przekroczyłby kwoty 50.000 zł. W tej sytuacji należy przyjąć, że wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną wniesioną przez pozwaną, jako odpowiadająca wartości przedmiotu sporu, także jest niższa niż 50.000 zł. Oznacza to, że ze względu na unormowanie zawarte w art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 1 i 2 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.